

SARJAKUVAA MAAKUNNISTA JA MAAILMALTA

TEKSTI REETTA LAITINEN

Lähetä omakustanteesi arvioitavaksi: **Reetta Laitinen, Rintinpolku 7 B 11, 00940 Helsinki (reettalai@gmail.com)**

© JUHA RUOTSALAINEN

sa hyvin ja hahmoin on konetekoisuudesta huolimatta saatu elävyyttä. Stripeistä löytyy sanomalehtisarjakuvaiksi harvinaisen kärkevää poliittista kommentaaria ja osa on joutunut umpikepulaisten Keski-suomalaisen sivuilla jopa sensuurin uhriksi. Albumin olisi voinut toteuttaa paremminkin, kalenterimallinen taitto tekee lukemisen hie-man hankalaksi.

Mums gotta do it

Otsikon mukaisesti albumin on tehnyt viisi naista, joita yhdistää paitsi äitiys myös asuminen Helsingissä samoilla kulmilla. Kaikki tarinat eivät käsittele vanhemmuutta, vaikka se vahvasti mukana kulkeekin. **Taina Hakalan** sarjakuvissa on pääosassa äitiyden ja taiteen yhdistäminen. Viime vuonna esikoisalbuminsa julkaiseen **Sanna Ala-Ojalan** sarjakuva paperitalon asukkaista on traaginen lapsuudenkuvaus, joka saa silmät kostumaan. **Susan Wilanderin** lapsiaiheiset, hieman vanhanaikaiset stripit näsäviisaasta tytöstä tuovat mieleen Mafaldan. Stina R. harrastaa aforistisia lapsikuvia ja Tytti taas runollisempaa maisemafilistelyä.

Juha Ruotsalainen: Elämän syke 2. Punk-Komix juha.ruotsalainen@elisanet.fi
3D-mallinnuksella tehty sarjakuva onkin harvinaisempi tuttavuus. **Juha Ruotsalaisen** Elämän syke -stripit ovat ilmestyneet aiemmin Keski-suomalaisessa vuosina 2004–2009. Pakko myöntää, että epätavallinen kuvitus-tyyli aiheuttaa aluksi tällaisessa "sarjakuvapuritaanissa" vastareaktioita, kuten tekijä esipuheessa arveleekin. Ruotsalainen osaa kuitenkin homman-

MUMS GOTTA DO IT © SÄNNA ALA-OJALA

RUUTUKAAVA © MIKA KOLEHMAINEN

Ruutukaava 1/2011: Paska kaupunki www.ruutukaava.com

Oulun sarjakuvaseura on alkanut julkaita uutta lehteä käteväenä nettiversiona. Ruutukaavan tavoitteena on esipuheen mukaan ilmestyä jopa kerran kuussa. Ensimmäisessä numerossa teemana on luonnollisesti "paska kaupunki", jota käsitellään niin konkreettisesti kuin vertauskuvallisestikin. Lehden yhdeksästä tekijästä lienee **Mari Ahokoivu** sarjakuvapiirtäjänä tunnetuin, eli suurin osa on nuoria harrastelijoita. Sarjakuvien Oulu on pieni ja kylmä paikka, jonka maine pyöräilykaupunkina perustuu kuntoa kasvattavaan vastatuuleen. Koska vittuilu on pohjoisessa suurin rakkauden osoitus, on nämä tarinat siis luettava kotiseuturakkautena. Sarjakuvien lisäksi lehdessä on **Reijo Vallan** katsaus Oulun sarjakuvaseuran vuosina 1981–83 ilmestyneeseen

Kupla-lehteen, jonka jalanjäljissä Ruutukaavakin taivaltaa.

Jussi Salakka: Otto numero 8

Sympaattinen supersankari Otto kohtaa kahdeksannessa seikkailussaan muun muassa metsän pikkuväkeä, Strömssöjä. Matkalla kuljetaan autiomaiden ja musturimetsien läpi. Lopussa Otto kohtaa kadonneen toverinsa, Niinku-kissan. Napakka A7-kokoinen pikkuvihko on pienlehtihuumoria pätevimmillään.

OTTO NUMERO 8 © JUSSI SALAKKA

© JUHA RANTAKARI

Juha Rantakari: Miku ja Lili 2 ranttis.vuodatus.net mikujalili@gmail.com

Miku ja Lili on melko perinteistä strippisarjakuvaa, jossa päähenkilöinä seikkailee kaksi suurisilmäistä, pelkistetysti piirrettyä tyttöahmoa. Populaarikulttuuriin on tutustuttu, sarjakuvista löytyy niin He-Manin Skeletoria kuin klassista kummitustalokin. Tekijä ei ole kokenut pakottavaa tarvetta vääntää viitsiä jokaisen stripin viimeiseen ruutuun, vaan malttaa myös kuljettaa juonia eteenpäin. Viehättävän pienimuotoista menoa kaiken kaikkiaan.

Essun taassun. Joensuun sarjakuvaseuran on the road –antologia www.kansalaistalo.fi/josase jokke.saharinen@gmail.com

Seitsemäs Joensuun sarjakuvaseuran antologia on tällä kertaa kokonaan värillinen. 16 entisen tai nykyisen pohjoiskarjalaisen tekijän tarinat käsittelevät matkustamista. Eniten esille nousee vastakkainasettelu Pohjois-Karjalan ja Helsingin välillä. Itäinen kotiseutu edustaa koskematonta korpea, hiljaisuutta, puhdasta luontoa ja karjalaista mielenlaatua, mutta toisaalta työttömyyttä,

© SAINNA HUKKANEN

© NIILLO HARANTO

© JUSSI MUTTILAINEN

voittimella) ja jonka huumori ei rakennu silikonitissi- tai roolipelivitseistä. Jussi Muttilaisen sarjakuva on työpaikkahuumoria, joka ei kaikilta osin ehkä alan ulkopuolisille aukea, mutta jossa on kuitenkin tarpeeksi laajaa katsantokantaa, että strippejä jaksaa lukea. Ohut omakustanne sisältää vain muutaman stripin, mutta sarja voisi toimia pidemminkin päälle esimerkiksi jossain ammattijärjestön lehdessä.

Sarjari #82: Suomalaiset sarjakuvajulkaisut 100 v. sarjari.comics.fi hannahell@yahoo.com

Tänä vuonna juhlittava suomalaisen sarjakuvan satavuotinen taival on päässyt myös Tampereen sarjakuvaseuran lehdessä aiheeksi. Monet tekijät ovat tarttuneet herkulliseen mahdollisuuteen tehdä pastisseja 1900-luvun alun sarjakuvatyyleistä. Kapteeni Kuolio kohtaa Pekka Puupään ja Hannele Richertin Onnen kukka-hahmot Kie'un ja Kai'un. Toinen suosittu aihe on suomalaisen sarjakuvan nykytila, jonka Jarno Latva-Nikkola tiivistää osuvan ilkeästi hultvatomassa Sarjakuvaneuvostoliitto-tarinassaan. Aura Ijäs puolestaan muistelee sarjakuvaharrastuksen vaikeuksia silloin, kun vaari oli nuori. Emmi Niemisen strippi pukee sanoiksi monen sarjakuvaihmissen tunteet: "100 vuotta eikä vielä oikein oteta vakavasti. Mut ei se enää nykyisin haittaa!"

nurkkakuntaisuutta ja rasismia. Etelässä ovat työt ja mahdollisuudet, mutta myös turvattomuus, juurettomuus ja rauhattomuus. Suuri maailma saapuu Joensuuhun kerran kesässä, Iloaarirockin aikaan. Erityylyiset ja -tasoiset tekijät harrastavat kerronnallista otetta sarjakuvissaan, taiteellisia-lyyrisiä tunnelmapätkiä ei juurikaan ole. Albumista löytyy myös Timo Ronkaisen laaja artikkeli matkanteosta sarjakuvissa.

Kaija Papu ja Aino Louhi: Kadonneet helmet www.kainokustanne.com

Kadonneet helmet on kahden tekijän sarjakuvapäiväkirja helmikuusta 2008 ja noudattelee siis samaa kaavaa kuin Kaino-kustanteen Kuvatus-pienlehdet.

KADONNEET HELMET © AINO LOUHI

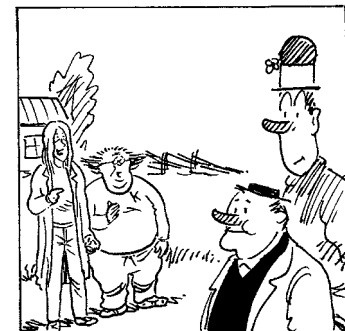
Helmikuinen arki on miessuruja ja -iloja, töitä, apurahahakemuksia ja Skip-Bon peluuta. Kahden hyvinkin erityylisten tekijän yhteistyö on vuosien varrella kehittynyt erittäin toimivaksi ja lopputuloksesta on visuaalisesti miellyttävä paketti, josta sisältöäkin löytyy. Papun ja Louhen muutamissa kuvauksissa yhteistä hetkistä näkyy kerronta- ja kuvitustyylien erilaisuus hausalla tavalla.

Muurlahainen

Kuusi aloittelevaa sarjakuvapiirtäjää Muurlan opistosta on yhdistänyt voimansa ja tehnyt pienlehden, kukin oman näköisillä tyyliillään. Mikko Aalosen huumoristripeissä seikkailee poliisin erikoisryhmä. Niilo Harannon tarinassa paetaan sinnikästä ampiaista ja sympaattinen Taimi-mummo lähtee Helsinkiin Soile Karhun sarjakuvassa. Katja Kettunen on piirtänyt runollisen satunelman, Juhana Nilsson puolestaan animaatiotyylisiä saukkohahmoja, ja Lauri Pitkänen on osallistunut lehteen kahdella sivun mittaisella, mustan huumorin sävyttämällä stripillä.

Jussi Muttilainen: Bittipurkkaa tousti.sarjakuvablogit.com tousti@gmail.com

Mukavaa törmätä insinöörisarjakuvaan, joka on piirretty rennolla kädellä (jopa ruudut on maltettu jättää vetämättä vii-

© P.A. MANNINEN

Kuolio: No katsos, vastaan kävelee paikallisia kuuluisuuksia.